

thinget, maae disse efter dansk Leilighed og dansk Maalestok betragtes som de Formuende. Og, i Sandhed! det er den danske Maalestok, vi skulle søge at gjøre gjældende i vore danske Forhold, saa længe og saavidt det staaer til os (Hør! Hør!).

N. Sørensen: Da den ærede Deputerede for Maribo Amts 4de District (Monrad) erklærede sig enig med Udvalgets ærede Ordfører, og derpaa den ærede Deputerede fra Kjøbenhavns 6te District (Mourier) erklærede sig enig med den Deputerede for Maribo-Amts 4de District (Monrad), saa troede jeg, at den ærede sidste Deputerede ogsaa havde erklæret sig enig med Udvalgets Ordfører; thi her havde jeg ligesom den gamle uroffelige geometriske Grundsætning at slutte efter, at naar 2 Størrelser hver for sig være lige store med een og samme 3die Størrelse, være de indbyrdes lige store. Men her komme vi til at høre det Modsatte; thi den sidstnævnte Deputerede kom til at erklære sig fuldkommen uenig med Udvalgets Ordfører, og dette glædede mig forsaavidt, som den ærede Ordfører derved, efter mit Skjønnende, blev aldeles helbredet for hans sangviniske Forhaabninger, at denne Lov, efter hans Formening, maa og skal være alene et gennemgaaende Overgangsled og kun skulde bringes i Anvendelse for en kort Tid, 1 Aar eller i det Høieste 2. Han fik nu at høre, at det var noget Andet, at denne Lov ikke var saaledes betænkt til at gjælde kun for et Døgn eller en kort Tid, hvilket jeg heller ikke veed af, at Ministeren har bebudet saaledes, at den skulde betragtes som et blot gennemgaaende Overgangsled til en Afhjælpning af enkelte Mangler. Vi fik tvertimod Bebudelse om, at den nærværende Lov netop i Modsetning til en ny Communallov var at betragte som et Surrogat for en ny Communallov, som Noget, der kunde tilfredsstille alle billige Fordringer i saa Henseende, saa at Ingen i Forsamlingen, naar vi fik først nærværende Lovudkast om en ny Sammensætning af Amtsraadene, vilde trænge paa med at fordre nogen ny Communallov for det Første. Naar den ærede Ordfører har fortalt os det store Opus, der ligger i en Comitébetænkning i Anledning

af en Communallov, at det vil blive et Bærf af flere Snese Aar, da mener jeg netop, at det er et Tegnpaa, at det desmindre vilde kunne ventes, at et saadant Bærf kommer til Ende. Det blev ogsaa indvendt her af en Deputeret ved Sagens første Behandling, at man fandt Communal-Lovudkastet for tykt, og gjøres det altsaa endnu tykkere ved en ny Udarbeidelse af flere Snese Aar, saa komme vi til at drukne deri, istedetfor at faae Noget ud deraf. Altsaa mener jeg, at vi paa ingen Maade kunne betragte nærværende Lov som et gennemgaaende Overgangsled, eller som Noget, der kun skal være provisorisk for en kort Tid; thi det vil ikke skee. Bliwer det nærværende Udkast om Amtsraadene vedtaget, saa have vi derved vedtaget, vil man sige, Alt, hvad der kunde ønskes i denne Henseende, og der vilde da være en Inconsequens i at fordre Amtsraadene atter forandrede i Overensstemmelse med den tidt omtalte udkomne Lov, og dermed ere vi færdige; det vil blive Følgen. Skulde vi altsaa vedtage dette Lovudkast, saa mener jeg, at det maatte blive saa forandret, saa reformeret, som det vel kunde ventes at blive; det maatte kunne fuldelig tilfredsstille det Savn, man føler med Hensyn til Amtsraadenes Sammensætning. Naar der nu her er blevet talt saameget om Valgretsensus og Valgbarhedsensus, da kan jeg kun forstaae Grunden til alt dette, naar man sætter sig ind i Tankegangen, saaledes, at man veed, Enhver vil ræddes for, naar han ikke faaer Stemme med, at da de Andre ville vælte Byrden over paa ham. Det er den gamle Tankegang, der gaaer fra den Øverste og ned til den Nederste. Med Hensyn til at tage Hartkornet til Maalestok, vil den, der har 20 Tdr. Hartkorn, finde sig tilfredsstillet, naar han bliver valgbar; men han, der har derunder, bliver ikke tilfredsstillet; 20 Tdr. Hartkornsmanden kan sige: „Ja, jeg repræsenterer ogsaa Jer nedenunder; thi i mine 20 Tdr. Hartkorn er ogsaa Ederes mindre Hartkorn indbefattet“; saa svares der: „Men vi kunne ikke vælge andre Talsmænd end Dig, og, naar Du ikke i Sandhed er vor Talsmand, og ikke vil tale i vor Interesse, saa bliver det Følgen, at I større Hartkornbesiddere vælte Byrden over paa os mindre Besiddere, uden